Image not found or type unknown

Stanowisko Prezydium NRL z dnia 14 września 2018 r. w sprawie uprawnień lekarzy dentystów do zwiększonego wynagrodzenia

W dniu 14 września br. Prezydium Naczelnej Rady Lekarskiej podjęło Stanowisko w sprawie uprawnień lekarzy dentystów do zwiększonego wynagrodzenia
Stanowisko jest odpowiedzią na:

- interpretację Ministerstwa Zdrowia, wg której lekarzom rezydentom-stomatologom nie przysługuje prawo do zwiększenia wynagrodzenia z tytułu zobowiązania się do pracy w kraju po uzyskaniu tytułu specjalisty
- dezaprobatę środowisku stomatologicznym dla wyłączenia lekarzy dentystów posiadających specjalizację z prawa do zwiększenia wynagrodzenia (kwota 6750zł) .

Równocześnie prezentujemy zestawienie miejsc rezydenckich w specjalnościach stomatologicznych z podziałem na województwa i dziedziny stomatologii (na podstawie ogłoszonego przez MZ zestawienia)
https://stom.hipokrates.org/folder/ksztalcenie/1809_rezydentury.pdf

STANOWISKO Nr 29/18/P-VIII
PREZYDIUM NACZELNEJ RADY LEKARSKIEJ
z dnia 14 września 2018 r.
w sprawie uprawnień lekarzy dentystów do zwiększonego wynagrodzenia

Prezydium Naczelnej Rady Lekarskiej stoi na stanowisku, że ustawa z dnia 5 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r. poz. 1532) przyznała prawo do zwiększonego o 600 lub 700 złotych wynagrodzenia nie tylko lekarzom odbywającym specjalizację w trybie rezydentury, ale także lekarzom dentystom odbywającym szkolenie specjalizacyjne w tym samym trybie.
W ocenie Prezydium Naczelnej Rady Lekarskiej art. 16j ust. 2b ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 5 lipca 2018 r. nie pozbawia lekarzy dentystów będących rezydentami prawa do zwiększonego wynagrodzenia związanego ze złożeniem deklaracji przepracowania w kraju dwóch z pięciu lat po potwierdzeniu zakończenia szkolenia specjalizacyjnego. Prezydium wskazuje, że art. 16j ust. 2b ustawy przyznając prawo do zwiększonego wynagrodzenia posługuje się wprawdzie określeniem: „lekarz odbywający szkolenie specjalizacyjne w trybie rezydentury”, ale zgodnie z art. 3 tej ustawy, ilekroć w przepisach ustawy jest mowa o lekarzu bez bliższego określenia, rozumie się przez to również lekarza dentystę.
Zapis art.16j ust 2b ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty określający, że zobowiązanie do pracy przez okres 2 lat na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w podmiocie wykonującym

działalność leczniczą, który udziela świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, odnosi się do „wykonywania zawodu lekarza” nie jest wystarczającą przesłanką do odmowy przyznania takiego prawa lekarzom dentystom.

Prezydium Naczelnej Rady Lekarskiej przypomina, że z treści wspomnianego przepisu art. 16j ust. 2b ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty nie wynika w żaden sposób wyraźna wola ustawodawcy zróżnicowania sytuacji prawnej lekarzy i lekarzy dentystów, wobec czego należy przyjąć, że obowiązuje wyrażona w art. 3 ust. 1 ustawy ogólna reguła, iż użyte w ustawie określenie „lekarz” oznacza także lekarza dentystę. Ewentualne pozbawienie lekarzy dentystów odbywających szkolenie specjalizacyjne w trybie rezydentury prawa do zwiększonego wynagrodzenia musiałoby wynikać z wyraźnej woli ustawodawcy wyrażonej w jednoznacznie sformułowanym zapisie ustawowym, czego w art. 16j ust. 2b ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty nie uczyniono.

Intencji zróżnicowania sytuacji prawnej lekarzy i lekarzy dentystów w zakresie dostępu do zwiększonego o 600 lub 700 złotych wynagrodzenia próżno też szukać w uzasadnieniu do projektu ustawy, jak również w zapisach z przebiegu prac legislacyjnych. Pamiętać należy, że nowelizacja ustawy jest efektem umowy społecznej , zawartej w dniu 8 lutego pomiędzy Ministrem Zdrowia a Porozumieniem Rezydentów OZZL. Sens zawartych tam ustaleń (również w § 5, określającym podwyżkę wynagrodzeń z tytułu zachęty do pracy w kraju) w żaden sposób nie różnicował lekarzy i lekarzy dentystów, czego dobitnym dowodem jest objęcie nowymi stawkami wynagrodzeń zasadniczych rezydentów również lekarzy dentystów.

Jednocześnie Prezydium Naczelnej Rady Lekarskiej przychyla się do głosów płynących ze środowiska stomatologicznego, iż zapisana w art. 4 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz niektórych innych ustaw możliwość zwiększenia wynagrodzenia lekarzy posiadających specjalizację, ograniczona jedynie do lekarzy pracujących w warunkach całodziennych lub całodobowych przybrała na gruncie stomatologii wyraźnie antymotywacyjny charakter. Zważyć należy, że poza lekarzami dentystami odbywającymi szkolenie specjalizacyjne z chirurgii szczękowej, wszyscy lekarze dentyści odbywają to szkolenie pod kierownictwem lekarzy dentystów zatrudnionych w placówkach ambulatoryjnych. W sytuacji, gdy jednym
z podstawowych czynników ograniczających szkolenie specjalizacyjne w stomatologii jest brak wystarczającej liczby jednostek akredytowanych, kiedy trwa nieustanne poszukiwanie czynników motywujących do podjęcia się tej odpowiedzialnej misji, stwarzanie sytuacji polegającej na niezrozumiałej relacji wynagrodzeń rezydenta i jego opiekuna jest kolejnym przykładem niekonsekwencji w działaniu.